

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΑ ΛΥΚΕΙΑ

15-6-2018

A1. 5. Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν άνδρας ένδοξος. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε στην Καμπανία. [...] Επιδίωκε (να φτάσει) τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη (:λάτρευε) το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως ο μαθητής τον δάσκαλο. Το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε (κάτι) σα ναό.

27. Όταν ο Άκκιος είχε έλθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

45. Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (τη) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό, τυχαία (ή : κατά σύμπτωση), καρφώθηκε σ' έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία (τους).

B1α. viorum
liber
ea
nobis
Pacuvi
nomina
res
casuum
turri
salus

B1β. pulchriore
plus, plurimum
parvus
celerrime

B2α. futurus eras
tenendi
venturus

recedemus
 desiderent
 adeunto
 potuerim
 verituum esse
 conspiceris / re

B2β.

Ενεστ.: defers
 Πρτ.: deferebas
 Μελλ.: deferens
 Πρκ : detulisti
 Υπρ: detuleras
 Σ.Μ.: detuleris

Γ1α. roeta: είναι παράθεση στο Silius Italicus (ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός)
 cui: είναι δοτική προσωπική κτητική στο est
 casu: είναι αφαιρετική οργανική του τρόπου στο adhaesit (ως επιρρηματικός προσδιορισμός)

Γ1β. «Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris (a Caesare) mittitur.»
 «Hanc (...) tertio post die guidam miles conspicit.»

Γ1γ. Tarenti

Γ2α. «Postquam / ubi/ ut / simul Accius ex urbe Roma Tarentum venit».

Γ2β. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου adfore είναι το se. Τίθεται σε πώση αιτιατική, διότι πρόκειται για το φαινόμενο του λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου, όπου πάντα το υποκείμενό του μπαίνει σε αιτιατική και ποτέ δεν παραλείπεται, ακόμη και σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας, όπως εδώ. Να επισημανθεί ότι έχουμε και άμεση αυτοπάθεια.

Γ2γ. «ut tragulam mitteret»: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου παρατατικού (mitteret), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (από το constituit: παρακείμενος). Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία των χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στο constituit.

Γ2δ. Αντικειμενική αιτιολογία

Quod / quia / quoniam (Gallus) periculum veritus erat

Αιτιολογία ως αποτέλεσμα μιας εσωτερικής, λογικής διεργασίας

Cum (Gallus) periculum veritus esset.